

Негде седамдесетих година становао Раде код својих рођака на Бановом Брду у Орфелиновој улици. Ништа чудно становали су и други, али овај догађај љубавних писама је тек расветљен тек ове 2023. године. Ове године рођаци су решили да продају кућу, пошто су им два сина отишла у иностранство а девојке се поудавале и свака од њих се скућила и заокружила своје домаћинство. Остали сами старији рођаци па им кућа правила веће трошкове него ли да су прибављали корист. У договору са децом решили су да продају кућу и купе један стан у којем би они живели. Када је дошао купац и када су се договорили око цене у договору са продавцима купац је замолио да се кућа испразни од свих ствари како би они уселили у свој простор. Договор је испоштован и рођаци су почели да празне кућу и да пресељавају само потребне ствари у стан који су купили, од дела пара које су узели за кућу. Остале ствари ће огласити да покушају да их продају, или да изнесу као старе ствари испред куће, па рачунају да ће то негдје однети комунално предузеће.

Потрајало је исељавање, успут су прегледали ормаре и плакаре и неке кутије у којим су раније биле спаковане ствари за које су мислили да им тада нису баш потребне, а жао им било да их баце.

Када су отворили ормар са књигама у једној приземној соби у којој је раније дуго становала Нела, студент психологије, иза сложених књига нашли су писма адресирана на Радово име. Нису их бацили већ су позвали свог рођака Рада, који се већ вратио из иностранства, и рекли му да су пронашли нешто што је његово па да дође и да то узме. Кад је дошао Раде изненадио се када је видио да су то писма од некада његове девојке Нине. Е ту почиње права истина о писмима. Наиме док је Раде становао код својих у исто време становала је и Нела из Јагодине. Нела студент психологије, права љепотица. Очи као упаљене зубље сијају и зраче испод дугих трепавица, са предивном косом која је имала природне локне и спуштала се преко бујних прсију. Лице као да је његовано свим кремама, природне женске пути и савршеног изгледа. Уста употпунила сву љепоту, па кад се насмеје укаже се ниска белих зуба који су чинили дражи осмеха још лепшим. Раде виђен и стасит свиђао се Нели и пошто су били упућени једно на друго, блискошћу становања, скоро свако-

дневно су се сусретали у дворишту. Раде станао на спрату, а Нела у приземљу. Често је Раде посматрао са својег прозора Нелу кад би долазила кући, или одлазила од куће. Стално му је Нела била у мислима. Примећивала је то Нела, али се правила као да је то не дотиче, а и те како је размишљала о Раду. Није дуго потрајало Нела и Раде су почели да се забављају и све чешће излазе заједно у град и на журке код пријатеља. Редовно је Раде одлазио код Неле у собу, а и она је била чест гост код Рада, као увек је кафа била разлог.

Раде је раније имао девојку Нину из Новог Сада. Упознали су се у студентском дому. Раде је био добар другар са Сашом који се забављао са Соњом која је студирала у Новом Саду, а становала у студентском дому. Предложио је Саша Раду да једног дана оду заједно у Нови Сад код Соње. Саша је објаснио да Соња има цимерку, која је са њом у соби, а како јој је Саша причао да има доброг другара Рада, предложила је да кад буде следећи пут долазио да и Раде дође са њим да га упознају са Нином која тада није имала младића. Тако и би и једног дана Саша и Раде су заједно дошли у Нови Сад у посету Соњи и Нини. У соби број 17 су се упознали Раде и Нина и почели су после краћег времена да се забављају. Нина црнка, беле пути